

ALNUS INCANA

(Witte of grauwe Els)

door LEONARD A. SPRINGER.

Bij den boschbouw wordt deze elsoort meer en meer ge-
waardeerd op hooge gronden, waar de gewone els (*Alnus*
vulgaris = *A. glutinosa*) niet meer wil.

Men kweekt ze veelal uit zaad, dat men zelf wint en
zaait of laat zaad of jonge zaailingen uit het buitenland
komen. Over het algemeen wordt op die planten weinig ge-
let, evenmin of deze wel zuiver zijn, of er geen ondersoorten
of bastaarden onder door loopen.

De naam witte of grauwe els dankt de plant aan de be-
haring der bladeren, die dikwijls zeer intensief is. Toch zal
men dikwijls bij nadere beschouwing opmerken, dat bij vele
de beharing zelfs aan de achterzijde van het blad geheel
ontbreekt. Ook de kleur dier achterzijde loopt veelal uiteen.

C. Schneider verdeelt de soort in verschillende on-
dersoorten, die men veelal voor variëteiten aanziet.

De meest gewone en als de kenmerkende soort aange-
nomen is de *Al. inc. vulgaris* Spach., waarvan enkele variëteiten
bestaan, die voor den boschbouw niet in aanmerking komen.
Doch onder de zaailingen, die ik uit kweekerijen ontving, kon
ik verschillende ondersoorten aanduiden.

1e. *subrotunda*, waarvan de bladeren minder toegespitst
zijn. Evenzoo de tandvormige lobben. De onderkant grauw
groen, soms meer, soms minder sterk behaard.

2e. *argentata*, waarvan de jonge bladeren zijdeachtig be-
haard zijn. Deze vorm vond ik veel in de buurt van Thusis
(Graubünderland, Zwitserland) en Zernez (Unteren-
gadin).⁽¹⁾

3e. *glaucophylla*, waarvan de achterzijde blauw-groen is
en somtijds geheel kaal.

4e. *hypochlora*, waarvan de achterzijde geel-groen, zwak
behaard, veelal geheel kaal is.

Maar bovendien verschillen de bladeren van *A. incana*
zeer in grootte en algemeenen vorm. Zoo vond ik exemplaren
bij zeer sterken groei met kleine bladeren, die veel aan den
borealis doen denken.

¹⁾ De witte els is in Zwitserland met den *Alnus Alno betula* (*Al. viridis*) een overwegend struikgewas. De eerste in de dalen, de tweede op de berghellingen en hoogvlakten.

